

fremme endnu, og det er, at den, der anklager, ikke kan nøjes med at sende et postkort, men skal dokumentere det. Det er bl.a. en del af de problemer, vi har haft i forhold til USA, hvor vi ikke har kunnet få undersøgelsesresultater omkring hormoner osv. fra dem. Det er et lidt overset aspekt i dommen, som faktisk er lidt interessant.

Til hr. Bent Hindrup Andersen vil jeg sige: Det er jo tilladt i Folketinget at være uenig. Sådan kan det jo være en gang imellem, men når jeg så hører hr. Bent Hindrup Andersen, må jeg alligevel sige: Hvor uenige er vi? Jeg synes næsten ikke, jeg har bestilt andet siden dag ét at gøre noget for økologien.

Jeg husker næsten ikke en måned, hvor der ikke er sket et eller andet på det økologiske område, i øvrigt temmelig ofte i godt samarbejde med hr. Bent Hindrup Andersen. Jeg synes, det er i god vækst. Dér, hvor vi så, jeg vil ikke sige er uenige, men i hvert fald har en klart forskellig opfattelse af det, er, at jeg ikke mener, at man skal satse hundrede procent økologisk. For mig er det en frivillig afgørelse, om man vil lægge om eller ej.

Jeg vil gerne give gode muligheder for at gøre det, men hvis jeg kunne bruge alle mine kræfter på den procentdel, der inden for en overskuelig fremtid i virkelighedens verden kunne blive økologisk, synes jeg, at jeg ville forsømme det store, brede område og at få gjort noget ved det i forhold til miljø og alle de andre ting, som vi diskuterer. Så det er måske nok mest en temperamentsforskel på, hvad vi anser for at være realistisk.

Hr. Bent Hindrup Andersens argumentation var, at med den model, der nu lå på bordet fra regeringens side – sådan måtte jeg forstå det – ville man fjerne forbrugernes nærhed. Jamen dér må jeg kun gøre hr. Bent Hindrup Andersen opmærksom på, at uanset hvem der har givet indspark i denne debat, så ligger videnscentre – hvis vi skal betegne dem sådan – på et antal imellem 10 og 14. Det er der altså meget bred enighed om.

Jeg tror i øvrigt, at det var hr. Jørn Jespersen, som sagde: Når man har sådan et center, betyder det jo ikke, at der ikke kan være satellitter eller aktiviteter derude, hvor befolkningen er. Og jeg tror, jeg selv sagde meget præcist: Fødevarerne skal jo kontrolleres dér, hvor de er. Fisken skal kontrolleres dér, hvor den kommer i land osv. Så det tror jeg også er noget vi kan lave nogle ordentlige pragmatiske løsninger på.

Lad mig sige til hr. Bent Hindrup Andersen: Jeg kender ganske enkelt ikke de regler. Jeg kender godt LMK'ernes forslag – selvfølgelig gør jeg det – men reglerne om kintal, som hr. Bent Hindrup Andersen hentyder til, kender jeg ganske enkelt ikke. Men jeg kan sige helt klart og tydeligt, at jeg har i hvert fald aldrig ladet mig stoppe af Dansk Supermarked eller FDB i forhold til en sådan debat.

Hr. Kristian Thulesen Dahl skal jeg bare give et par enkelte kommentarer og sige, at det dér med forbrugernes frie valg er jeg som princip enig i, men det er ud fra så højt et minimumsniveau som overhovedet muligt. Det er ikke et frit valg til at kunne få det i fødevarerne, som man vil. At vi derefter ikke skal ensrette og bestemme, hvad forbrugerne skal købe, er jeg fuldstændig enig i, men vi skal have sunde fødevarer på så højt et niveau som overhovedet muligt.

Og så lige et par enkelte ord om konkurrencen: Jeg tror faktisk, det er sådan, at både dansk landbrug og dansk fiskeri og dansk fødevarerindustri har en gunstig konkurrencesituation. Det er lidt for enøjet, når man en gang imellem kun kigger på nogle skatteprocenter eller på nogle andre dele. Det er jo summen af konkurrencevilkårene, som er interessant. Her skal man have de store midler, der bliver brugt til forskning og produktudvikling med; her skal man have hele vores infrastruktur med; her skal man have vore konsulentordninger med. Der er faktisk mange ting, som tæller på plussiden, men som vi ikke så tit hører noget om fra disse erhverv.

Jeg tror, hvis man vil give det en ærlig vurdering og kigger på, hvad en produceret enhed i Danmark koster i forhold til, hvad den koster i en række andre lande, som vi sammenligner os med, så står det ikke så dårligt til endda.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 149: Forslag til lov om ændring af adoptionsloven. (International adoption).
Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 17/12 97).